

Krajský soud v Praze
Nám. Kinských 5
150 75 Praha 5

Spis. zn: SZ 101904/2013/KUSK REG/Pe
Č.j.: 120414/2013/KUSK

Žalobce: Občanské sdružení Zdravý Mníšek, se sídlem Nová 304, Mníšek pod
Brdy, PSČ 252 10, IČ 226 10 227 (dále též „*Občanské sdružení*“)

Žalovaný: Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje,
Zborovská 11, 150 21 Praha 5

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

Ve čtyřech vyhotoveních

Seznam příloh je uveden na konci tohoto podání

SOUDNÍ POPLATEK BUDE ZAPLACEN NA VÝZVU SOUDU

I.

Rozhodnutí napadené správní žalobou

1. Dne 30. 8. 2013 bylo žalobci doručeno rozhodnutí žalovaného vydané dne 28. 8. 2013 pod č. j. 120414/2013/KUSK, sp.zn. SZ 101904/2013/KUSK REG/Pe (dále jen „**Rozhodnutí**“), kterým žalovaný jako odvolací orgán rozhodl mimo jiné na základě odvolání žalobce proti stavebnímu povolení - rozhodnutí Městského úřadu v Mníšku pod Brdy, stavebního odboru (dále jen „**Stavební úřad**“) ze dne 13.5.2013 č. j. MMPB-SÚ/3191/13-535/2013-Hří, spis. zn. 535/2013 (dále jen „**Stavební povolení**“), kterým Stavební úřad povolil na základě žádosti stavebníka – společnosti UVR Mníšek pod Brdy a.s., se sídlem Pražská 600, Mníšek pod Brdy, PSČ 252 10, IČ 451 47 477 (dále jen „**Stavebník**“) stavbu s názvem „Stavební úpravy objektu č. 24 za účelem změny využití na drtírnu a třídírnu odpadů (MBÚ - mechanicko - biologickou úpravnu odpadů s kapacitou 40 000 t/rok), stavební úpravy objektu č. 31B stávajícího skladu, stavební úpravy trafostanice (dále jen „**Stavba**“), na pozemcích parc. č. 1988/231, 1988/252 v katastrálním území Mníšek pod Brdy, a to tak, že žalovaný Stavební povolení potvrdil a odvolání žalobce proti němu zamítl.
2. Žalobce tímto podává proti Rozhodnutí žalovaného v zákonem stanovené lhůtě žalobu ve smyslu ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen „**SŘS**“), kterou Rozhodnutí napadá v plném rozsahu.
3. Žalobce tímto v souladu s ustanovením § 34 odst. 2 SŘS označuje následující osoby jako osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, neboť se jedná či může jednat o osoby, které byly vydáním Rozhodnutí přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech (z Rozhodnutí vyplývá, že těmto osobám bylo Rozhodnutí doručováno a žalobce tak vychází z toho, že byly účastníky stavebního řízení):
 - a) Stavebník;
 - b) UVR Mníšek pod Brdy a.s., IDDS: zpkgucd, sídlo: Mníšek pod Brdy č.p. 600, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - c) S.P.T. spol.s r.o., IDDS: 4dw3wpm, sídlo: Mníšek pod Brdy č.p. 600, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - d) PRAGOMETAL MORAVIA s.r.o., IDDS: xdrmmhf, sídlo: Velká Dlážka č.p. 1984/99, Přerov I-Město. 750 02 Přerov 2
 - e) I. SčV, a.s., IDDS: mw2g7ve, sídlo: Ke Kablu č.p. 971/1, Praha 10-Hostivař, 102 00 Praha 102
 - f) ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy, sídlo: Teplická č.p. 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2
 - g) RWE Distribuční služby, s.r.o., IDDS: jnnys6, sídlo: Plynárenská č.p. 499/1, Zábrdovice. 602 00 Brno 2
 - h) Telefónica Czech Republic. a.s., IDDS: d79ch2h, sídlo: Za Brumlovkou č.p. 266/2, 140 00 Praha 4-Michle
 - i) Povodí Vltavy, státní podnik. IDDS: gg4t8hf, sídlo: Holečkova č.p. 106/8, 150 00 Praha 5-Smíchov
 - j) Deutsche Leasing ČR, spol. s r.o., IDDS: d6myr5g, sídlo: Plzeňská č.p. 3217/16, 150 00 Praha 5-Smíchov
 - k) PPF banka a.s., IDDS: iqmfrp8, sídlo: Evropská č.p. 2690/17, 160 00 Praha 6-Dejvice
 - l) MNÍŠEK INVEST s.r.o., IDDS: 2rsm9mr, sídlo: Mníšek pod Brdy č.p. 600, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - m) Stavební bytové družstvo Mníšek pod Brdy, IDDS: dw7sm4y, sídlo: Ke škole č.p. 864, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - n) Petr Slavík, IDDS: izvjspx, trvalý pobyt: Hrudičkova č.p. 2094/22, Praha 4-Chodov. 148 00 Praha 414
 - o) Město Mníšek pod Brdy, IDDS: 96ebwrs, sídlo: Dobříšská č.p. 56, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - p) Národní institut pro integraci osob s omezenou schopností pohybu a orientace České republiky, o.s., Havlíčkova č.p. 4481/44, 586 01 Jihlava 1
 - q) Občanské sdružení Zdravý Mníšek, Nová č.p. 304, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - r) Ladislav Regerzieger, Budečská č.p. 773/19, 120 00 Praha 2-Vinohrady
 - s) Ing. Lukáš Bolcek, Pod Skalkou č.p. 1523, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - t) Milan Trkan, Pod Skalkou č.p. 1521, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - u) Martina Trkanová, Pod Skalkou č.p. 1521, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - v) Ing. Věroslav Hrubý, Pod Skalkou č.p. 1522, 252 10 Mníšek pod Brdy
 - w) Kateřina Kubertová, Lidická č.p. 40, 150 00 Praha 5-Smíchov
 - x) Ing. Libuše Pechoušková, Na Madlenkách č.p. 989, 252 10 Mníšek pod Brdy

- y) Ing. Jiří Pechoušek, Vejvanovského č.p. 1613/2, Praha 11-Chodov. 149 00 Praha 415
- z) JUDr. Miroslav Vilimovský, Nová č.p. 304, 252 10 Mníšek pod Brdy
- aa) Ing. Martina Vilimovská, Nová č.p. 304, 252 10 Mníšek pod Brdy
- bb) JUDr. Hana Bukovská, Pod Skalkou č.p. 1008, 252 10 Mníšek pod Brdy
- cc) MUDr. Tomáš Grus, Řevnická č.p. 1279, 252 10 Mníšek pod Brdy
- dd) MUDr. Gabriela Grusová, Řevnická č.p. 1279, 252 10 Mníšek pod Brdy
- ee) JUDr. Otília Hrehová, Řevnická č.p. 1280, 252 10 Mníšek pod Brdy
- ff) Ing. Radim Hreha, Řevnická č.p. 1280, 252 10 Mníšek pod Brdy
- gg) Ing. Jan Chaloupka, Mníšek pod Brdy č.p. 1016, 252 10 Mníšek pod Brdy
- hh) Ing. Hana Chaloupková, Pod Skalkou č.p. 1016, 252 10 Mníšek pod Brdy
- ii) Jiří Manda, Pod Skalkou č.p. 1074, 252 10 Mníšek pod Bída
- jj) Ing. Miroslav Klibáni, Pod Skalkou č.p. 1010, 252 10 Mníšek pod Brdy
- kk) Dana Klibániová, Pod Skalkou č.p. 1010, 252 10 Mníšek pod Brdy
- ll) Městský úřad Mníšek pod Brdy, stavební úřad, IDDS: 96ebwrs, sídlo: Dobříšská č.p. 56, 252 10 Mníšek pod Brdy.

II.

Žalobní body

- 4. Žalobce níže shrnuje žalobní body, ze kterých je patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky Rozhodnutí za nezákonné, tj. v rozporu s předpisy hmotného práva. Nezákonost Rozhodnutí spočívá v jeho rozporu se stavebním zákonem (zákon č. 183/2006 Sb., dále jen „SZ“), zejména s jeho ustanovením § 81 (srov. kapitulu IV níže).
- 5. Vedle toho bylo Rozhodnutí vydáno v řízení, které trpělo vadami spočívajícími v nedostatečném přezkumu Stavebního povolení jako rozhodnutí vydaného v prvním stupni, jakož i řízení, které vydání Rozhodnutí předcházelo, včetně příslušných závazných stanovisek, žalovaným ve smyslu příslušných ustanovení správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění), zejména ustanovení § 89 odst. 2 a § 149 odst. 4 správního řádu, jakož i v nedodržení základních zásad správního řízení, zejména zásad podle ustanovení § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu; zjevně i v důsledku toho je Rozhodnutí zcela nedostatečně odůvodněno (srov. kapitoly V a násl. níže).

III.

Žalobce jako účastník řízení před stavebním úřadem, zkrácení práv žalobce

- 6. Žalobce je občanským sdružením, jehož základními cíli jsou zejména posílení role veřejnosti při otázkách ovlivňujících kvalitu bydlení v Mníšku pod Brdy. Sdružení usiluje o zlepšení informovanosti a možnosti spolurozhodování veřejnosti v oblasti ochrany životního prostředí, zejména o stávajících zdrojích znečišťování životního prostředí (ovzduší, vodních ploch, toků, půdy, lesů), o možnosti vzniku nových zdrojů znečišťování životního prostředí, o stavbách ovlivňujících kvalitu bydlení – dopravní stavby, stavby infrastruktury města, veřejných sítí, veřejných staveb, staveb ohrožujících kvalitu bydlení občanů a kvalitu životního prostředí, o provozech ohrožujících kvalitu bydlení občanů a kvalitu životního prostředí, služeb ovlivňujících kvalitu bydlení. Své cíle sdružení realizuje zejména formou informování občanů prostřednictvím médií, prostřednictvím webových stránek, elektronické pošty, a dalšími formami propagace. Sdružení se zúčastňuje správních, soudních a dalších řízení. Na základě § 91 odst. 7 stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb. v platném znění) byl žalobce účastníkem řízení u Stavebního úřadu předcházejícího vydání Stavebního povolení.
- 7. V průběhu předmětného řízení i v odvolání proti Stavebnímu povolení žalobce namítal a poukazoval na to, že v tomto řízení nejsou náležitě zohledněny všechny relevantní parametry a faktory Stavby a že tak Stavba v rozsahu a s (prakticky zcela absentujícími) limity následného provozování bude mít velmi významné dopady na životní prostředí, okolí a obyvatele (nejen) Mníšku pod Brdy.

8. Žalovaný svým Rozhodnutím zkrátil žalobce na jeho právech tím, že uvedené námitky a argumenty žalobce nezohlednil ani neposoudil buď vůbec, anebo navýsost formalisticky, a navzdory svým zákonným povinnostem nedal ani podnět k přezkoumání příslušných závazných stanovisek, která byla odvoláním žalobce napadena též. Žalovaný tak postupoval přesto, že mu zákon pro odvolací řízení ukládá úplný přezkum (tzv. úplný revizní princip).

IV.

Rozpor se stavebním zákonem

9. Podle ustanovení § 81 odst. 1 stavebního zákona „rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území stanoví podmínky pro změnu užívání stavby, která má vliv na životní prostředí nebo nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.“ Podle ustanovení § 81 odst. 2 SZ pak „rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území vyžadují takové změny v užívání stavby, pro které bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí nebo mají nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.“
10. Jak žalobce uvedl podrobněji v odvolání proti Stavebnímu povolení, bude mít Stavba resp. MBÚ, která je její podstatou, a zejména její provoz významné dopady na své okolí, včetně zejména dopadů na silniční komunikace, které jsou součástí infrastruktury v místě, a včetně dopadů na životní prostředí. Žalobce na tomto místě shrnuje (v podrobnostech odkazuje na jím podané odvolání proti Stavebnímu povolení, zejména jeho kapitolu IV), že by při maximálním využití plánované kapacity MBÚ mohlo do areálu vjíždět nákladní vozidlo přivážející odpady i každých 10 minut. To samo o sobě zjevně s sebou nese zvýšené nároky na infrastrukturu (silniční komunikace). Tyto nároky by dále zvyšoval i odvoz výsledných produktů či meziproductů z areálu/MBÚ. Dopady zvýšené dopravní frekvence i další dopady na životní prostředí mohly, resp. mohou být komplexně a kvalifikovaně posouzeny právě v řízení územním a nikoli v řízení stavebním.
11. Vzhledem k tomu neměl žalovaný (resp. Stavební úřad) provedení Stavby povolit, aniž proběhlo územní řízení a bylo případně vydáno příslušné územní rozhodnutí.
12. Zákonnou podmínku územního řízení žalobce namítal i v námitkách ve stavebním řízení i v odvolání proti Stavebnímu povolení. V tomto odvolání, na které tímto odkazuje, žalobce tento argument nadto doložil i konkrétními (možnými) čísly o vazbě mezi kapacitou MBÚ a možným (zvýšeným) dopravním zatížením příslušné veřejné komunikace. Navzdory tomu žalovaný v Rozhodnutí uvedl následující: "*K námitce, že stavba měla být údajně umístěna územním rozhodnutím a absence územního rozhodnutí činí stavební povolení nezákonným odvolatel I [tj. žalobce – pozn. žalobce] neuvedl žádný důvod a ani odvolací správní orgán takový důvod nezjistil. Stavba je umístěna ve stávajícím areálu, nemá nové požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a podle závěru zjišťovacího řízení odboru životního prostředí Krajského úřadu Středočeského kraje nebude posuzována podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.*"
13. Vydáním Stavebního povolení a jeho následným potvrzením v Rozhodnutí tak byl při absenci územního rozhodnutí porušen stavební zákon a Rozhodnutí je proto **nezákonné pro rozpor s § 81 stavebního zákona**. Rozhodnutí je navíc **nepřezkoumatelné**, neboť zcela pomíjí, ba dokonce výslovně zapírá odůvodnění příslušného odvolacího důvodu přednesené v odvolání žalobce proti Stavebnímu povolení.

V.

Porušení procesních předpisů – rozhodnutí na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu

14. V odvolání proti stavebnímu povolení žalobce namítl, že Stavební úřad ve Stavebním povolení rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Toto tvrzení má mimo jiné oporu v tom, že stavební úřad uvedl, že MBÚ má mít kapacitu "40.000 tun/rok (10 – 15 tun/hodinu)". Z pouhé matematické kalkulace je zřejmé, že tak kapacita MBÚ činí (15 tun/hodinu x 24 hodin denně x 365 dnů v roce =) 131.400 tun/rok. K této námitce (srov. čtvrtý odstavec na straně 4 Rozhodnutí): "*odvolací správní orgán [tj. žalovaný – pozn. žalobce] uvádí, že kapacita 40 000 tun za rok je jedním ze závazných údajů Návrhu provozního řádu, který bude předložen ke schválení Krajskému úřadu Středočeského kraje. Po schválení*

provozního řádu mají kontrolní orgány počínaje ČIŽP, Krajským úřadem Středočeského kraje a MěÚ Černošice; online přístup do evidence nakládání s odpady v projednávané stavbě. Případné překročení roční kapacity stavby by bylo porušením zákona o odpadech, které je sankcionováno."

15. K tomu žalobce uvádí následující:
16. Není nikterak zřejmé, z čeho žalovaný dovozuje, že by kapacita 40.000 tun byla pro Stavebníka jakkoliv závazná, ať již pro zpracování návrhu provozního řádu (žalovaný zřejmě – jakkoliv ani to není z Rozhodnutí patrné – odkazuje na provozní řád ve smyslu příslušných ustanovení zákona o odpadech, jehož předložení je podmínkou pro vydání povolení pro nakládání s odpady) či jiným způsobem. Žalovaný se navíc odvolává na dokument, tj. návrh provozního řádu, který teprve bude Stavebníkem předložen. I z toho je patrné, jak laxně a přehlíživě k celé věci přistupuje nejen žalovaný, ale i Stavební úřad.
17. Pro účely Stavebního povolení a Rozhodnutí však je relevantní, že ani Stavební úřad ani dopravní úřad (k tomu srov. dále) ani další dotčené orgány státní správy nevycházely ze správně a úplně zjištěného skutkového stavu. Skutkový stav, v daném případě faktická roční kapacita MBÚ, přitom má klíčový význam pro posouzení možných vlivů MBÚ na infrastrukturu, okolí a životní prostředí. **Jestliže za těchto okolností Stavební úřad vydal Stavební povolení a žalovaný je v Rozhodnutí potvrdil, porušily oba orgány povinnost podle § 3 správního řádu.**
18. Ke shora uvedenému odůvodnění Rozhodnutí lze uvést, že z výroku Stavebního povolení sice vyplývá, že se týká MBÚ "s kapacitou 40.000 t/rok". Z podmínek Stavby však vyplývá, že "*Linka bude mít kapacitu 10-15 tun odpadu/hod. (40000 t/rok z toho cca 33000 tun bude tvořit směsný komunální odpad a 7000 tun ostatní vhodné živnostenské odpady)*" Jenže při kapacitě 15 tun za hodinu, při 2směnném provozu (tedy $15 \cdot 16 = 240$ tun denně), činí kapacita ročně 87 600 tun odpadu. I z toho je patrné, že vnitřně rozporné a tím nepřezkoumatelné je Stavební povolení a tím i Rozhodnutí, které se s tímto rozparem nevyořadává.
19. Není jasné, z čeho žalovaný vychází, spoléhá-li na to, že kapacita 40.000 tun/rok bude závazným parametrem v návrhu provozního řádu, který teprve bude předložen. Není ani jasné, z čeho žalovaný vychází, spoléhá-li na to, že kontrolní orgány budou podle (návrhu) provozního řádu mít on-line přístup do databáze zpracování odpadů v MBÚ, tj. širší možnost přístupu, než jaká vyplývá z příslušných ustanovení zákona o odpadech, zejména § 19. Přitom z vyjádření orgánu odpadového hospodářství citovaného ve Stavebním povolení (srov. stranu dvě přibližně uprostřed Stavebního povolení) **žádná taková omezení nevyplývají**. Je tak nutné konstatovat, že nejen Stavební úřad, ale i žalovaný vycházeli z nesprávně zjištěného skutkového stavu. V řízení o vydání povolení k nakládání s odpady v MBÚ by podle názoru žalovaného bylo toto fatální pochybení, které Stavebníkovi dává prakticky volnou ruku při provozování MBÚ, obtížné korigovat, a to i vzhledem k tomu, že účelem řízení o vydání povolení pro nakládání s odpady ve smyslu příslušných ustanovení zákona o odpadech zjevně je především posuzovat způsobilost konkrétního zařízení pro nakládání s konkrétními odpady. Je to proto **stavební a územní řízení**, ve kterých mají být posouzeny možné vlivy MBÚ na své okolí a stanoveny limity pro příslušné emise i imise včetně limitů zpracování odpadů. **A k tomu je nutné zjistit rozhodné okolnosti, což se nestalo, a jak Stavební povolení tak Rozhodnutí jsou založena na nesprávně a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a tím jsou nezákonná.**
20. Ani Stavební úřad ani žalovaný se ve svých rozhodnutích (včetně Rozhodnutí) nevyořadali s námitkou žalobce, že v řízení nebyly zjištěny ani další podstatné skutečnosti pro posouzení celého stavebního záměru, jako například informace o tom, jaký způsob z celé palety dostupných mechanicko – biologických úprav má být aplikován, z jakého (jak velkého) regionu má být odpad svážen ani kam mají být výsledné produkty vyváženy. Dokonce si ani neopatřily přesné a vyčerpávající informace o tom, jaké produkty budou v MBÚ vznikat. **To všechno jsou klíčové informace k posouzení toho, jaký vliv bude mít MBÚ na své okolí a tím na to, jaké mají být následnému provozu stanoveny limity, ať již jde o respirační aktivitu a tvorbu plynů obecně, obsah uhlíku ve vodním výluhu či jiné.** Ani Stavební povolení ani Rozhodnutí nestanoví prakticky limity **žádné**, a to i přesto, že stanovení některých navrhovalo ve svých námitkách i Město Mníšek pod Brdy (srov. stranu 4 písm. m) Stavebního povolení).

VI.

Porušení procesních předpisů – rozsah přezkumu Rozhodnutí a přezkum stanovisek dotčených orgánů státní správy

21. Žalovaný se v Rozhodnutí zcela nedostatečně vypořádal s odvoláním žalobce proti Stavebnímu povolení, včetně stanovisek příslušných orgánů, proti kterým odvolání rovněž směřovalo. Tento postup žalovaného byl nesprávný a vedl k porušení procesních práv žalobce.
22. [Přezkum rozhodnutí v odvolacím řízení] Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu (úprava odvolání obsažená ve správním řádu se vzhledem k absenci odlišné úpravy ve stavebním zákoně uplatní i ve stavebním řízení) platí, že „odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“
23. [Přezkum závazných stanovisek] Dále, podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu platí, že „jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků.“
24. Ze shora citovaných ustanovení správního řádu plyne, že žalovaný **byl povinen** přezkoumat soulad Stavebního povolení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy (srov. § 89 odst. 2 správního řádu, první věta), a to bez ohledu na obsah námitek žalobce. Žalovaný **byl dále povinen** ve vztahu k závazným stanoviskům, a to zejména těm, která byla odvoláním žalobce rovněž napadena, tj. zejména ve vztahu k
- a) vyjádření orgánu odpadového hospodářství - MěÚ Černošice, odboru životního prostředí ze dne 26. 7. 2012, č. j. MUCE/30762/2012 Ozp/Pok, které se zabývá pouze otázkou, jakým způsobem bude probíhat stavba, a nikoliv tím, jak bude fungovat samotná technologie, která je předmětem záměru; a
 - b) stanovisku Městského úřadu Černošice, odboru dopravy ze dne 4. 3. 2013, č.j. MUCE9853/2013/Ko, které řeší pouze otázky v souvislosti s výstavbou MBÚ, zcela však rezignuje na vyhodnocení vlivu budoucího provozu linky MBÚ na provoz na pozemních komunikacích, a to přesto, že právě ten má klíčový význam pro vyhodnocení dopadů celé Stavby na infrastrukturu a životní podmínky v místě obecně,
 - c) vyjádření vodoprávního úřadu (MěÚ Černošice, odbor životního prostředí ze dne 26. 7. 2012, č. j. MUCE/30762/2012 Ozp/Pok), které bylo pro předmětný stavební záměr pozitivní, ačkoliv zcela absentoval odborný hydrogeologický posudek,
- a dále i ve vztahu ke všem dalším vyjádřením a stanoviskům předloženým ve stavebním řízení postupovat v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu a vyžádat si potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného tomu, který byl k vydání závazného stanoviska příslušný.
25. Žalobce nejenže nepřihlédl ke všem žalobcem uplatněným odvolacím důvodům v plném rozsahu, ale výslovně přezkum Stavebního povolení omezil pouze na důvody uvedené v odvolání (srov. předposlední odstavec na straně 3 Rozhodnutí) a kromě toho zcela rezignoval na svou povinnost podle § 149 odst. 4 správního řádu a nevyžádal si vyjádření (potvrzení nebo změnu) nadřízených orgánů, které v řízení vydaly svá stanoviska. Zasáhl tím do základních procesních práv žalobce a postupoval v rozporu s tzv. úplným revizním principem, který vyplývá z ustanovení správního řádu a je i potvrzen předními autoritami oboru správního práva v České republice. Navíc tím porušil i § 2 odst. 4 správního řádu, neboť nedbal na to (a v Rozhodnutí neodůvodnil), zda je přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem.

26. [Základní zásady správního řízení] Žalovaný svým postupem porušil základní zásady správního řízení vyplývající z úvodních ustanovení správního řádu. Podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu „*správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“ Podle ustanovení § 3 správního řádu „*nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2*“. K otázce souladu MBÚ s veřejným zájmem srov. blíže v kapitole IX této žaloby níže.

VII.

Porušení procesních předpisů – námitka podjatosti

27. Žalobce své odvolání ze dne 27. 5. 2013 proti Stavebnímu povolení ze dne 13. 5. 2013 doplnil podáním ze dne 31. 5. 2013, ve kterém namítl, že z tiskové zprávy zveřejněné dne 6. 5. 2013 je zřejmé, že Město Mníšek pod Brdy resp. jeho samospráva záměr výstavby MBÚ podporuje velmi nekriticky a že z toho lze dovodit riziko ovlivnění úředních osob na straně Stavebního úřadu ve prospěch rovněž nekritického vydání Stavebního povolení a tím i důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu.
28. Žalovaný v Rozhodnutí tuto námitku odmítl z hlediska věcného i časového.
29. Z věcného hlediska žalovaný v Rozhodnutí uvedl, že: "Z obsahu námítky podjatosti je jednoznačně zřejmé, že námitka neobsahuje ani jeden z důvodů taxativně stanovených § 14 odst. 1 správního řádu." K tomu žalobce uvádí, že toto odůvodnění vůbec nezohledňuje judikaturu Nejvyššího správního soudu k otázce tzv. systémové podjatosti, včetně té, na kterou žalobce žalovaného ve svém podání z 31.5.2013 upozornil. Lze shrnout, že Nejvyšší správní soud ČR (srov. např. rozhodnutí rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 89/2010 ze dne 20 listopadu 2012) dovodil, zjednodušeně řečeno, že podjatost úřední osoby na stavebním úřadě může pramenit i z ovlivnění zástupci příslušného městského úřadu, mají-li na příslušném stavebním záměru zájem. To, že Městský úřad Mníšek pod Brdy resp. jeho stávající zástupci mají na Stavbě zájem, zcela otevřeně vyplývá nejen z předmětné tiskové zprávy, ale i z pozdějších mediálních zpráv (srov. například zprávu zveřejněnou v České televizi, která je dostupná na internetových stránkách: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/241128-obyvatele-mnisku-pod-brdy-se-obavaji-vzniku-spalovny/> či vyjádření starosty Mníšku pod Brdy k MBÚ zveřejněná v řadě zpravodajských článků, jako například v článku paní Kateřiny Havránkové: "Lidé v Mníšku se bojí, že plánovaná třídírna odpadů znečistí okolí" zveřejněném na zpravodajském serveru [www.idnes.cz](http://praha.idnes.cz/tridirna-v-mnisku-nacerno-nainstalovala-kotle-fq3-/praha-zpravy.aspx?c=A131007_1985087_praha-zpravy_bur) dne 7.10.2013 - http://praha.idnes.cz/tridirna-v-mnisku-nacerno-nainstalovala-kotle-fq3-/praha-zpravy.aspx?c=A131007_1985087_praha-zpravy_bur). Riziko ovlivnění úředních osob na Stavebním úřadě tak lze zcela zjevně důvodně předpokládat. Odůvodnění Rozhodnutí je tak v této otázce zcela neopodstatněné.
30. K tomu je nutné dodat, že podezření z podjatosti příslušné úřední osoby u Stavebního úřadu je dále posíleno i tím, že sice Městský úřad resp. Město Mníšek pod Brdy podalo ve stavebním řízení námítky (srov. písm. m) na straně 4 Stavebního povolení), nicméně rezignovalo na podání odvolání proti Stavebnímu povolení, a to navzdory tomu, že Stavební úřad prakticky **žádné z těchto námítek nevyhověl**. Za vyhovění nelze považovat to, že příslušné body zahrnul do podmínek Stavby: jsou totiž formulovány tak obecně, že z nich prakticky žádné podmínky provozování MBÚ nevyplývají. Stavební úřad dokonce nevyhověl ani požadavku (námitce) Města Mníšek pod Brdy na to, aby ve Stavebním povolení byl stanoven šestiměsíční zkušební provoz.
31. Z hlediska časového žalovaný v Rozhodnutí uvedl, že: "námitka podjatosti nebyla uplatněna bez zbytečného odkladu od vydání tiskového prohlášení města Mníšek pod Brdy ze dne 6.5.2013, kterým je odůvodňována. Odvolatel I neuplatnil námitku podjatosti bez zbytečného odkladu v průběhu řízení, ale až po vydání odvoláními napadeného rozhodnutí. Z výše uvedených důvodů odvolací správní orgán k námitce podjatosti v odvolacím řízení nepřihlédl." K tomu žalobce uvádí, že s takovým posouzením lhůty pro uplatnění námítky podjatosti nelze souhlasit. Podle § 14 odst. 2 správního řádu se k námitce

podjatosti uplatněné účastníkem nepřihlédne pouze tehdy, "pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil". Smyslem takto stanovené lhůty zjevně je zabránit taktizování účastníka řízení, typicky v situaci, kdy jsou mu známy okolnosti pro vyloučení úřední osoby z rozhodování, ale "dlouhé týdny" čeká na to, jak dopadne rozhodnutí, a pak je v rámci námítky podjatosti případně uplatní. V daném případě však tisková zpráva, ze které bylo možné riziko systémové podjatosti úředních osob na Stavebním úřadě dovodit, byla zveřejněna 6. 5. 2013, tj. **jeden týden** před vydáním Stavebního povolení Stavebním úřadem. Již z toho je zřejmé, že sotva lze žalobci vytýkat, že předmětnou námitku nevznesl před vydáním Rozhodnutí. Navíc je relevantní, že žalobce je občanským sdružením, které nedisponuje žádným stálým aparátem. Jestliže proto žalobce námitku podjatosti vznesl tři týdny po vydání předmětné tiskové zprávy, **nelze mu vyčítat jakékoliv taktizování ani zdržování řízení**. Nic nebránilo žalovanému v tom, aby námitku podjatosti řádně prověřil a posoudil. **Neučinil-li tak, je to další důvod pro zrušení Rozhodnutí.**

VIII.

Porušení procesních předpisů – nevypořádané námitky

32. Žalovaný se v Rozhodnutí nevypořádal s řadou dalších odvolacích důvodů uplatněných žalobcem, a to:
- námitkou, že rozptylová studie předložená Stavebníkem ve stavebním řízení neřeší některé klíčové rizikové faktory MBÚ z hlediska vlivu na životní prostředí, včetně zejména pro okolní obyvatele velmi palčivého šíření zápachů;
 - ve Stavebním povolení nejsou ošetřeny vůbec otázky nakládání s odpadními vodami;
 - námitkou, že v MBÚ zjevně mají být zpracovány i nebezpečné odpady, což vyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí podle zvláštních právních předpisů;
 - námitkou že Stavebnímu povolení mělo předcházet posouzení vlivů na životní prostředí podle příslušných právních předpisů, přičemž takové posouzení, kterého se Stavebník a Stavební úřad dovolává, se nevypořádává se všemi relevantními aspekty Stavby; a
 - námitkou, že Stavební povolení vůbec neupravuje limity pro klíčové rizikové parametry, jako jsou zápach, frekvence výměny biologických filtrů apod, ani frekvenci kontrol jednotlivých zařízení včetně filtrace apod., a
 - námitkou, že pro předmětnou Stavbu sice bylo vydáno rozhodnutí, podle něhož nebude předmětem řízení o posuzování vlivu na životní prostředí, nicméně Stavební povolení se nevypořádává se všemi podmínkami takového rozhodnutí, se kterými se (závazně) vypořádat mělo.

IX.

Veřejný zájem

33. Žalovaný žalovanému vytýká tímto i to, že se – stejně jako Stavební úřad – vůbec nezabýval tím, je-li stavba MBÚ obecně a stavba MBÚ s předmětnými parametry na daném místě zvlášť vůbec ve veřejném zájmu. I tím porušil své povinnosti, a to povinnosti podle § 2 odst. 4 správního řádu. Blíže k tomu žalobce uvádí následující:
34. Shody o tom, je-li využití mechanicko biologické úpravy odpadů v rámci odpadového hospodářství smysluplné či nikoliv, lze docílit pouze na základě rámcového odpadového plánování pro příslušnou oblast, ze které mají být odpady zpracovány, neboť kromě technických kritérií je nutné zohlednit i politická (společenské posouzení alternativ pro zpracování odpadů) a organizační (provozovatel, financování, náklady/poplatky apod.) hlediska. (k tomu srov. například příslušné články v encyklopedii www.wikipedia.org).
35. Jestliže tedy mezi cíle mechanicko biologického zpracování odpadů obecně patří:
- snížení skládkovaných odpadů;
 - snížení biologické aktivity organické složky komunálního odpadu, tak aby bylo minimalizováno množství nekontrolovaně unikajícího skládkového plynu, který je škodlivý klimatu;

- minimalizace množství škodlivin, které hrozí uniknout do podzemních vod; a
- snížení podílu spalovaného odpadu anebo úplné předejití spalování,

je logické, že si Stavební úřad, žalovaný i dotčené orgány státní správy v rámci své povinnosti zajistit soulad rozhodnutí s veřejným zájmem měly opatřit veškeré relevantní informace a veškerá relevantní data, jako zejména (i) množství vznikajícího odpadu; (ii) oblast, ze které bude odpad svážen, tak aby byla naplněna (využita) kapacita MBÚ; (iii) zda vůbec obce v takové oblasti mají o MBÚ s navrhovanou kapacitou zájem; (iv) produkty, které zpracováním odpadů v MBÚ vzniknou; (v) konkrétní projevy zlepšení odpadového hospodářství vlivem MBÚ, jako zejména snížení množství skládkovaného odpadu a snížení množství skládkových plynů, apod. Přitom lze předpokládat, že všechny, či alespoň podstatná část těchto parametrů již jsou – přinejmenším orientačně – známe, jinak by starosta Mníšku pod Brdy nemohl odhadnout, že z projektu poplynou do rozpočtu města tři až čtyři miliony korun ročně (srov. jeho vyjádření v článku citovaném v bodě 29 shora). Pouze na okraj k tomu lze zmínit, že město Mníšek pod Brdy má odpadové hospodářství zajištěno až do roku 2021 odpovídající smlouvou se společností Komwag, podnik čistoty a údržby města, a.s., IČ 610 57 606, a že tak lze předpokládat, že panem starostou zmíněná očekávání finančního přínosu projektu pro město zřejmě nemohou být založena na možném snížení nákladů města na odpadové hospodářství.

36. Nelze souhlasit s názorem vyjádřeným (či spíše: naznačeným) v Rozhodnutí, že není věcí stavebního řízení posuzovat množství zpracovávaných odpadů, způsob jejich zpracování a kontrolu státní správou, když tyto aspekty mají být předmětem povolení k nakládání s odpady podle zákona o odpadech. Smyslem řízení o vydání povolení k nakládání s odpady podle zákona o odpadech zjevně je spíše posoudit způsobilost konkrétního zařízení pro nakládání s odpady ke zpracování určitého množství a druhu odpadů. Je přinejmenším sporné, lze-li v takovém řízení posuzovat vliv takového zařízení a jeho provozu na okolí či životní prostředí, takové posuzování by mělo být předmětem stavebního a zejména (srov. kapitolu IV shora) územního řízení.
37. V rámci jedné ze základních zásad právního státu, a to zásady dobré (veřejné) správy, by navíc bylo lze očekávat, že Stavební úřad i žalovaný – i kdyby se jím přímo neřídily, tak přinejmenším – přihlédnou k hlasu lidu, který by měl u stavby takového formátu a druhu být jedním z parametrů při posuzování jejího souladu s veřejným zájmem. Hlas lidu měl být vyjádřen v místním referendu vyhlášeném a konaném v Mníšku pod Brdy dne 17. května 2013. V něm občané měli mimo jiné zodpovědět otázku: „*Souhlasíte s přeměnou stávajícího překladiště komunálních odpadů v areálu UVR na mechanickou třídírnu a biologickou úpravnu těchto odpadů?*“ (druhý, obdobný, dotaz v referendu se týkal spalovny odpadů). Žalobci je zřejmé, že výsledek takového referenda, ať již by byl jakýkoliv, by nebyl pro Stavební úřad ani žalovaného závazný. Na druhou stranu však už ze samotného faktu, že se místní referendum k této otázce konalo, a že bylo vyhlášeno Městským úřadem v Mníšku pod Brdy na základě příslušné petice, je zřejmé, že se veřejnost ke Stavbě nestaví lhostejně a vnímá možné dopady, které na ně MBÚ může (bude) mít. Navzdory tomu Stavební úřad i žalovaný, jak je blíže odůvodněno na dalších místech této žaloby, k celému povolovacímu procesu přistoupily navýsost laxně a formalisticky a Stavebníkovi – obrazně řečeno - povolily výstavbu MBÚ, jako by se jednalo o stavbu malé chatičky. Obdobně k věci přistoupily i dotčené orgány státní správy, které k tomu – rovněž obrazně řečeno - doplnily, že by měl Stavebník při stavbě dbát na to, aby se na stavbě nepovalovaly obaly z cihel, a navíc že by měl při navážení stavebního materiálu dodržovat povolenou rychlost. Stavební úřad navíc Stavební povolení vydal dne 13. 5. 2013, tj. tři dny před konáním předmětného referenda, což nevyhnutelně mělo dopad i na nízkou účast (kolem 31,6 %) v tomto referendu. Nelze však přehlédnout, že na uvedený dotaz odpovědělo 86,5% hlasujících "NE".
38. Celý postup Stavebního úřadu, žalovaného i orgánů státní správy při povolování MBÚ tak je nejen v rozporu s příslušnými právními předpisy v oblasti hmotného i procesního práva, jak je blíže odůvodněno na ostatních místech této žaloby, ale je i výrazem zcela zásadního neprofesionalismu těch orgánů státní správy, které mají v popisu práce zajistit vhodnou vyváženost mezi různými relevantními zájmy. V daném případě měly orgány státní správy zjistit vše potřebné a rozhodnout tak, aby byla nalezena vhodná vyváženost zejména mezi:

- a) individuálním zájmem Stavebníka na realizaci jeho podnikatelského záměru a podnikatelské činnosti.
 - b) veřejným zájmem na udržitelném rozvoji odpadového hospodářství.
 - c) veřejným zájmem na ochraně jednotlivých složek životního prostředí a
 - d) veřejným zájmem na „dobrém žití“ neobtěžovaném nad přiměřenou míru provozem těžké techniky, hlukem a zápachem.
39. Ani ze Stavebního povolení ani z Rozhodnutí nelze dovodit, že by se Stavební úřad či žalovaný faktory ad b) – d) jakkoliv zabývaly ani že by k jejich posouzení měly relevantní data. Jestliže se žalovaný dovolává rozptylové studie, činí tak opět navýsost formalisticky a věcně se nikterak nevypořádává s námitkami žalobce uplatněnými v odvolání.

IX.

Návrh výroku rozsudku

40. Ze všech shora uvedených důvodů navrhuje žalobce, aby Krajský soud v Praze vydal v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 SŘS tento

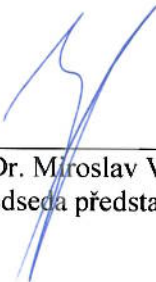
rozsudek:

- „I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne dne 28. 8. 2013, čj 120414/2013/KUSK, sp.zn. SZ 101904/2013/KUSK REG/Pe se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.*
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.“*

41. Vzhledem k tomu, že – jak výše uvedeno – je Rozhodnutí zcela nedostatečně odůvodněno, má žalobce za to, že může být soudem případně zrušeno rozsudkem i bez jednání pro vady řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) SŘS.
42. Vzhledem k tomu, že vadami popsanými v této žalobě trpí zásadně i Stavební povolení, tj. rozhodnutí Městského úřadu v Mníšku pod Brdy, stavebního odboru (dále jen „*Stavební úřad*“) ze dne 13.5.2013 č. j. MMpB-SÚ/3191/13-535/2013-Hří, spis. zn. 535/2013, má žalobce za to, že soud může spolu s Rozhodnutím zrušit i Stavební povolení (§ 78 odst. 3 SŘS).

V Mníšku pod Brdy dne 11. 10. 2013

Za Občanské sdružení Zdravý Mníšek:

Jméno: JUDr. Miroslav Vilimovský
Funkce: předseda představenstva

Přílohy:

Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne dne 28. 8. 2013, č.j. 120414/2013/KUSK, sp.zn. SZ 101904/2013/KUSK REG/Pe

Odvolání OS ze dne 27.5.2013 proti rozhodnutí Městského úřadu v Mníšku pod Brdy, stavebního odboru ze dne 13.5.2013 č. j. MMpB-SÚ/3191/13-535/2013-Hří, spis. zn. 535/2013

Doplnění odvolání ze dne 31.7.2013

Doplnění odvolání ze dne 10.6.2013

Doplnění odvolání ze dne 31.5.2013

Vyjádření OS ze dne 2.5.2013

Rozhodnutí Městského úřadu v Mníšku pod Brdy, stavebního odboru ze dne 13.5.2013 č. j. MMpB-SÚ/3191/13-535/2013-Hří, spis. zn. 535/2013,

Vyjádření orgánu odpadového hospodářství - MěÚ Černošice, odboru životního prostředí ze dne 26. 7. 2012, č. j. MUCE/30762/2012 Ozp/Pok

Stanovisko Městského úřadu Černošice, odboru dopravy ze dne 4. 3. 2013, č.j. MUCE9853/2013/Ko

Vyjádření vodoprávního úřadu (MěÚ Černošice, odbor životního prostředí ze dne 26. 7. 2012, č. j. MUCE/30762/2012 Ozp/Pok)

Výtisk článku paní Kateřiny Havránkové: "Lidé v Mníšku se bojí, že plánovaná třídírna odpadů znečistí okolí" zveřejněného na zpravodajském serveru www.idnes.cz dne 7.10.2013